

OVER HET AANAARDEN VAN BOOMEN

door

Ir. H. W. SCHENKENBERG VAN MIEROP.

In aflevering nr. 3 van den jaargang 1932 van dit tijdschrift, is opgenomen een artikel van den heer L. A. Springer, getiteld: „Aanaarden van boomen”, waarin onder meer de buitenplaats „Ma Retraite” in Zeist wordt genoemd. Op genoemde buitenplaats, waarvan de aanleg ongeveer 25 jaar geleden door den heer Springer is veranderd, zijn toen vijvers gegraven. Van het uitgegraven zand, dat licht geel

Foto 1.

van kleur, fijnkorrelig en doorlatend is, zijn heuvels opgeworpen ter hoogte van ongeveer 2 tot 3 m. Hierdoor zijn een aantal beuken en eiken tot genoemde hoogten door het zand ingesloten.

Een gedeelte van „Ma Retraire" wordt thans voor bouwterrein bestemd. Het onderhavige terrein wordt geslecht, waardoor de destijds ingegraven boomen weer vrij komen te staan. Daardoor is na te gaan, hoe zij gedurende de kwart eeuw, dat zij ingegraven zijn geweest, daarop hebben gereageerd.

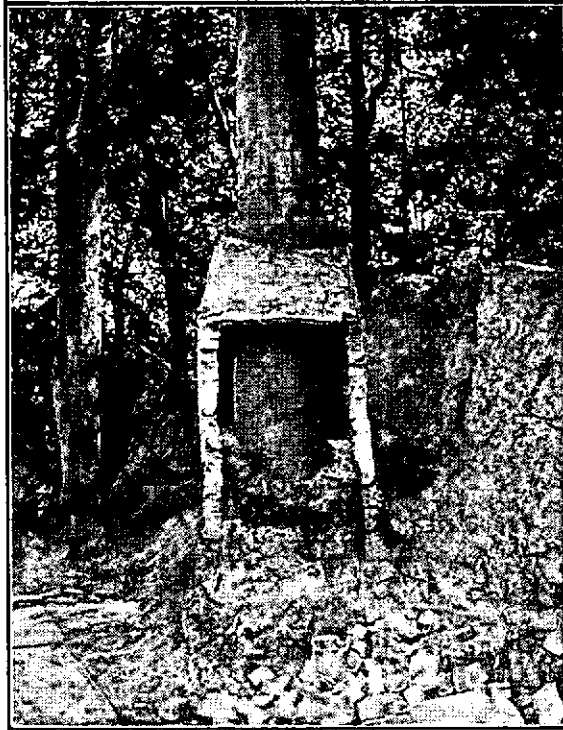

Foto 2.

Verschillende van de beuken hebben op het ingegraven stamgedeelte in sterke mate wortels gevormd. De meeste en zwaarste wortels zijn gevormd in de bovenste bodemlaag. Het verschijnsel schijnt echter individueel te zijn. Zoo zijn er beuken, die nagenoeg geen wortels hebben gevormd. Foto nr. 1 toont een beuk, die 2 m was ingegraven en die zeer veel wortels heeft gevormd. Het oorspronkelijke wortelstelsel is gedeeltelijk blootgelegd (zie linkeronderzijde van de foto). Deze wortels waren — voor zoover kon worden nagegaan — gezond. De leeftijd van den boom bedraagt thans naar schatting 40 jaar. Het ingegraven stamstuk is, vooral aan de onderzijde, in dikte ver achtergebleven, hetgeen op de foto duidelijk is te zien. Dit stamstuk doet, wanneer men het oorspronkelijk wortelstelsel buiten beschouwing laat, denken aan een zwaren

penwortel. De boom is — evenals de andere ingegraven beuken en eiken — gezond.

Dat men zich destijds heeft afgevraagd, of het ingraven van de boomen — inzonderheid van de beuken — geen nadeeligen invloed zou hebben, blijkt uit het feit, dat verschillende oudere beuken voor het ingraven zijn omgeven door een ruimen koker van baksteen, die aan de bovenzijde iets nauwer toeloopt, doch den stam niet raakt. Deze kokers zijn

Foto 3.

niet op het advies van den heer Springer aangebracht. Foto 2 toont een op die wijze beschermden beuk, waarom de steenen koker nog gedeeltelijk aanwezig is. In den koker heeft zich humus verzameld door ingewaaid blad. Aan de achterzijde van den koker bevindt zich een opening, waarin een flinke ijzeren buis is bevestigd, die door den heuvel heen loopt en klaarblijkelijk tot doel heeft, het langs den stam in den koker stroomende regenwater af te voeren. Het ingemetselde gedeelte van den stam heeft zich normaal ontwikkeld. Er zijn daarop geen wortels gevormd.

Foto 3 toont twee ter diepte van ongeveer $2\frac{1}{2}$ m inge-

graven eiken. Deze hebben eigenlijk geen wortels op het ingegraven stamgedeelte gevormd. Alleen de achterste eik, nabij de in den grond gestoken schop, heeft aan een zijde een dunnen wortel gevormd, ter dikte van een pink, die op de foto nauwelijks zichtbaar is. Het achterblijven in de ontwikkeling van het ingegraven stamstuk is ook hier duidelijk zichtbaar, evenals de verdikking van den stam, nabij de nieuwe bodem-oppervlakte.

Later vond ik nog een ingegraven eik, die eenige flinke wortels op het ingegraven stamgedeelte heeft gevormd. Daaruit blijkt dus, dat ook de eik nieuwe wortels kan vormen, zij het dan ook minder gemakkelijk dan de beuk.

UIT DE DAGBLADEN.

Nieuwsblad van Friesland, 29 Aug. 1934.

EEN ZONDERLINGE BOOM.

KOLLUM. In park Oostensteyn alhier groeit een oude kastanjeboom, die in ons geheele land wel niet zijn wederga zal hebben. Van een der takken groeit, evenals bij een waringin, een luchtwortel naar beneden. Waar deze den eersten keer in den grond gaat, schieten drie stammen omhoog van ieder ongeveer één d.M. middellijn. De luchtwortel gaat een eindje verder nog eens den grond in en op deze plaats schiet een boschje struikgewas uit den bodem op.
